

DPN 5374

JñĀNAYOGA

Title : अनुभव भगवत् ज्ञानयोग ANUBHAVA BHAGAVAT JñYĀNYOGA

Run. No. 6065

Cat. No. 71-ई

Micro. No.

Subject योग दर्शन Yoga Philosophy Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. / 313915 Translation

Size in cms. 25 x 10.5 Folios 1-21 Lines (in a page) 9

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator Rāmānanda Swāmi

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS 1972

Ruler / place

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. :

Material : palmleaf / paper / thyasaphu / one side yellow

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

॥ अथ कालिभैरवसंम्पादे अनुभवः भगवत्ज्ञानयोग ॥

६

॥१॥

ॐ नमः श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ गणेशज्ञानं गुह्यं चरनध्यानं ॥ सीवः सक्तीस
रनेकरज्जरीमानं ॥ स्थानं नमानं नच नादः विन्दुः हृदयैरेवं नच वरं वरं ॥
तस्मै नमः देवः निरंजनायः ॥ ॥ पृथमगुह्यको नमः स्कारगणेशः सितः शक्तीको
ध्यानगणेशः गुह्यवचननिश्चयमानि ॥ गुह्यदेवि वरं पादः तत्त्वज्ञानको अनुभ
वमात्मा गुह्यः ॥ ते सैतत्त्वज्ञानका पुर्वकः आत्मा ज्ञाने पुका सङ्गः भनि भैरव
आज्ञा गच्छेत् ॥ श्री भैरवो वाच ॥ प्राणायामादि युक्तेन सर्वरोगक्षयं भवेत्
॥ अयुक्त अभ्याश युक्तेन सर्वरोग पुकाशय ॥ १ ॥ भैरवले आज्ञा गच्छेत् ॥
युक्तिः युक्त प्राणाया मते जोहः सर्वरोगको नासगणेशः सुद्वज्ञान प्राप्तिगच्छेत् ॥ अ
युक्त प्राणाया मते जोहः अनेक रोगको पुका सगणेशः असिद्धि प्राप्तिगच्छेत् ॥ तस्य अ

र्थः सिद्धिः असिद्धि जोहः प्राणाया मे वाट्टुं हतसर्व सुद्वगर्न वाह्नि ॥
॥ प्राणाया मेः सितशक्तीः प्राणाया मेः विष्णु भावनी ॥ प्राणाया मेः वृंक्षः हृद
अः प्राणाया मेः जगत्प्रभय ॥ २ ॥ प्राणाया मेः सितशक्तीः हृद ॥ प्राणाया मे
विष्णु हृदः ॥ प्राणाया मेः जोहः वृंक्षः हृदु हृदु ॥ प्राणाया मेः जगत् वृंक्ष मय हृदु ॥
भनि निश्चयले जान ॥ ॥ अज्ञादु प्राणाया मस्तुः दसमुद्राद्वा भ्यामयत् ॥
तत्फलं लभते नीत्यं अयदसनः सैयुर्त ॥ ३ ॥ चंद्रोदु मुष्णोदु प्राणाया
म १ उज्जाई २ भस्वीका ३ श्रीमणि ४ मुर्दिना ५ सितलि ६ सितका ७
पलाविनि प्राणाया म ८ यति आथ पुनाया मर ॥ माहा मुद्रा १ माहायें व
२ माहावैध ३ खेचरि ४ उद्विधानवैध ५ जालीवरवैध ६ विपतिनैकशि

॥२॥

मुद्रा १ मुलवर्धक वज्रौलि मुद्रा २ सक्ती बालन मुद्रा १० कृपा गडी यति
 अवस्येगर्नु ॥ सिध सक्ती सैग मिलाई अष्ट प्राणा यामद स मुद्रा जो नयो
 जीले अथा सगला ॥ ते स योगी ते जो छः सत्ता रूप जोति मय काद स नु अ
 वस्य मिल्ह द्विधान मीनु ॥ ० ॥ जोति द सैन मानेनः सर्व पापे पु मुवेते ॥
 त योगी पु संज्ञानः पुन जम न डी यते ॥ ४ ॥ ज स योगी लेः अ म ल व न मुद्रा
 ले ग ए आ फ ना दे ह मा सो मो ह प जो टि पु का स ग री द स नु ग छ नु ॥ त स
 योगी को जो छः सकल पापे धि मुक्त भैः ज म म न दे धि रहित नु ॥ ॥
 अ भि का वो लि नु हे भै र व्य श्वर ॥ वि ना हे तु क मा स्वा जो शो भ मु क्तो म हे श्व
 र ॥ न पु त्रा म म कृ प्या च न च ध्यानं न च चि त्त न म् ॥ त स्मा त् अ त्त्वा च पि त्वा च

पु जय परमेश्वरि ॥ ५ ॥ वि ना वि ज या स्वि कार न ग रीः म ह्य श्व र ष नि शो भ मु क्त भैः
 वाः य क स न ग रीः ई श्व री को ज प ध्या न कोः चि त्त ना ग र्नु स क र्दे न भ ने मु क्त को स क ला ॥ ॥
 त स अ र्थ भो ज न पा णा दि ग री ई श्व र कोः ज प ध्या ना दि ग री ॥ त व ए क्य म नु डी
 ॥ ॥ स भि द स र्व यो ग म ध्येः स भि दै व म ही य सि ॥ स भि त् पु यो ग से स्ने ह पु ज्ञा
 दो सा ध को त्त मः ॥ ६ ॥ क र्त्त व्या च मा हा पु ज्ञाः क र वि ण या मु नि री ति ॥ आ न र्द नः
 वि ना भ्र म्ब न च त् प्री ति दे व ता ॥ ७ ॥ त स्मा त् पु ङो वि ज स्वि कार क र्त्त मा पु न श्व
 त र्दा ॥ वी र्णी निः क्षा त्री निः वै श्वा शु द्रा च ॥ श्वे त पि त र क्त कृ ष्ण प्र मु म्भे डा ॥ ८ ॥
 स भि त् ज्ञा न को वि ज्ञा न जो छः स वै ज्ञा न भं डाः सि रो म णि ड नु ॥ त स्का र न लेः सा ध किः
 ह र्जो छः मु क्ती सा ध ना ग डी स भि दै ज्ञा नः सि द्धा त्त ग र्छ नु ॥ आ न र्द वि ना वा श मि

॥३॥

तजानविनाः ईस्वरी सन्नुष्टुदेनः तस्कारनले जपपुत्राडानधर्माडीः कोनिसफुल्ल ॥
 तसअर्थ ॥ विज्यासिकारवानुयोगीः धँडधँडहोप्रधानेहो ॥ विजयाचारप्रकारकाहनुः
 श्वेतः रक्तः पितः कृष्णः अर्थात् वीलनिःक्षत्रीनिःवैस्यानिःभुद्रानि रपहुनु ॥ कुस्मभे
 दमावतायाकाहनु ॥ ७ ॥ शक्तीडोयं पुजातस्थः लक्षेडोयं भुसंस्थितं ॥ जोटिसतः
 मयध्यात्वाः कुलाकुलनियोजनात् ॥ ८ ॥ भृंगान्तःद्वयमध्येस्थः शक्तीडोयं पुर्तिक
 तम् ॥ सदासमरसः संधायतः कालततः कुलयोगीन ॥ चंद्रभास्करमध्येगीः माहा
 सुम्नयंकृताः पुर्णस्थितिः योगीनात् ॥ १० ॥ कुलयोगीहृद्जोहः जोटितत्
 मयकोध्यानगर्दह ॥ कलाकृयालेभनेः दुईनयनका मध्येद्वारमाः सुक्ष्मनाद्वार
 हुनु ॥ अर्थात् भृंगुठिमाः स्थीरः द्विष्टिदिः ॥ शक्तीहृदस्त्रीकोसमरसनाध्या

नगर्तुः कलाध्यानभनेः ॥ उपाधीसुम्नयः आलम्बनभृम्नयः स्वपदमाः जोतेजः प्रकास
 कृन्पाहः सोतेजजोहः शक्तीकातेजहुनु ॥ तेसैकीतेजकोवारवारः अतस्कारिमनले
 डेसीविनिःयकचितभेः ध्यानगम्यो जोह ॥ त्यसेलाई कुलयोगीहुनु भनीजीनु
 ॥ अहकुलयोगीहोईनः भयधारिहुनु ॥ ११ ॥ विष्णुभक्तोयदोदेवः कुलदि
 क्षापरोभवेत् ॥ पुत्रदाराधनतस्थैः नाशयामिनसंसयः ॥ ११ ॥ कुलदेवः दि
 तैः हित्वाः वैष्णवैः देसिकैः एडी ॥ करोतिः कुलसिख्यासोः भुक्तोभवतिसाधिकः
 ॥ १२ ॥ विष्णुः भक्तकृत्मा अर्थात् वैष्णवकाकुलमाः दिक्ष्यापरायणगम्योभयेः
 मआफेलेजोहः तिनैगुहसिखेलाई ॥ उस्काधनजनसवैः विनासगरीडीहु ॥
 जश्नेकुलदेववृत्तकोः त्यागगरीः वैष्णवः गुहकणागर्दह ॥ तेसासाधिक

॥४॥

गुरुसिखेलाईः निश्चयगरी विनासगरीडीकु ॥ कसरी भने अग्नी माः द्यु हा द्यु अ
 ज्नी प्रज्वलितभेः बहिलाई भस्म पाई न ॥ तले गरीः भस्म गर्कु भनिः श्रीदक्षीनका
 लि आशा गर्कु न ॥ ० ॥ शिवशक्तीः समायोगीः योगो यवन सै सय ॥ चित्कारे ज
 न रूपसुः वचनैः स्तवने भवेत् ॥ १३ ॥ आलिङ्गनं कसुरी कपूरं चुम्बनं भवे
 त् ॥ नखदत्तक्षेत्रा नेत्रैः पुष्पाणि विविधानि च ॥ मेथुनं तर्पणं विः द्विः विर्यपात्रो
 विसर्जनं ॥ १४ ॥ आलीङ्गणं चुम्बनं च स्ननयो मर्दनं ततः ॥ दर्शनं स्पर्शनयो
 निः निविकारैः लिङ्ग दर्शनम् ॥ पुर्वे सः स्थानः सक्ते नः नत् पुष्पाणि वर्जितं ॥ १५ ॥
 शिवशक्तीका संयोगलाईः योग भैरवः अहमुक्ति योग होई नः यस्या द्विधान मीनु
 सित्कारे साक्षात्ः जत्र वचनः संभनः कसुरीः आलीङ्गनः कपूरः चुम्बनः विविधपु

रूपः नखः दत्तः क्षेत्रः एवं तर्पणः मेथुनः और विर्जपाटः विसर्जनम् ॥ जाने ॥ और
 आलिङ्गनम् दर्शनं स्पर्शनम् चुम्बनम् संभनं मर्दनम् तर्पणं मेथुनः विर्यपात्र
 नः यस्मिन् पुष्पकोत्याग गर्नु पदं गुरुमुले जान ॥ ० ॥ सयोगी जायते सोखे परमानंद ल
 क्षणम् ॥ कुलामृतप्रसूतेणः गृहियाः दुर्दुर्लभेन ॥ १६ ॥ तेणी मते नडीयणाः तर्पणं
 त्रिपुराः पणम् ॥ शानी ध्यातः तत्क्षणात् देवैः यीति प्रीता सिद्धिः पुण्यं कसि ॥ १७ ॥ स
 मस्तदेवतानी च तर्पणं च सदा मृत्ये ॥ गुरुणी साकानी च सर्वगवी तर्पणी भवेत् ॥ १८ ॥
 तेणी मते नदिवेन सवतु स्ताः भवति च ॥ यत्कामं कुरुते मंत्रीः तत्क्षणात् देवसिद्धे
 ति ॥ १९ ॥ योगका सै योति जोछः परमानन्दस्वरूपः प्राप्तीं कुरु प्रजवले सीव सहीत
 कुलामृतः ग्रहनः नगणी प्राप्तीं कुरु ॥ कीन भने पठर भित्तको अग्नी विना चक

अर्ध ७

॥५॥ सकले प्रकासं कुरुते ॥ तस्मै शिव शक्ती को सानोधनगरी आत्मा प्रकासं कुरुते ॥ तस्य अर्थः विना शिवमृतः एकानगरी सहजानन्द प्रकासनं कुरुते ॥ गुरुदेवीः शिवमृत को क्रीया जानिः पानाग्या लाई जो छः तत्काले सहजा अवस्था प्रकासं कुरुते ॥ तव सिद्धि लाभं कुरुते ॥ यस्मै शिवमृत को साधनागरी लेः समस्त देवता गणः गुरुवर्गः साधक गणहृदः सधैतपरागरी माः यो स भया का छनः ॥ ते सतपनूर पिउनाले गरी सकल संतुष्ट कुरुन जो छनूरः ॥ जुन मन ले कामनाग्या को छः स्वकामना तत्काले सिद्ध गरी ॥ अथ कुला मृत गुरुगुरु विक्षेप गर्नु ॥ ० ॥ स कपू हिं धिते दुर्ग्यः विरोधी यच्चर्वनी ॥ पीत्वा पित्वाः पुनः पित्वा पुनः पतति भुतले ॥ उत्थाय च पुनः पित्वा पुनः जन्म न दियत् ॥ २० ॥ शक्ती जो छ विरगण ले उच्छिष्ट दुर्ग्य पान गर्नुः चर्मन

गर्नुः भक्षणः गर्नुः वारं वा पान गर्नुः फेरीः पान गर्नुः भुतल मासुत नूरः ॥ फेरि उठा गरीः फेरि शिवसक्ती हि पिद्वेः पान गर्नुः यस्मा सिद्धा त्रजानिकु याग ग्या जो छ पुनः जन्म छैन सिधा त्रक्रीया न जानिः ग्या जो छ पुनः जन्म वाट छुत्ते ॥ यस्मै क्रीया जानि कया ग्या कया वान जो छ सत गुरुः रूप तिने कुरुनः पंच वायु तीने ले जीयो भनि जान ॥ पंच वायु न त्रितिः योग सिद्धी कुरुते ॥ कीन भने ॥ यो भन जो छ पंच वायु का भार मा अ डिया का कुरुनालेः अर्धी वाट पंच वायु को साधनागरी मन लाई वस गर्नु ॥ जसोः चंचल रूप पाए लाईः गंधक का से योग गरी डी डाः दुस्सा चंचल पाए कण वस गरीः थुलो माहातम सिद्ध कुरुन ग्या छे ॥ शिव शक्ती से योग ले मात्र मन वस कुरुन जो छ ॥ अहजतनः बुद्धि ले वस कुरुन सकरेनः मन वस भया संमः कोनेः कर्म लेः फल ॥ २१ ॥

॥ अमृतपानसंदुर्वैः मुतिपानैश्च निष्कली ॥ मध्येपानः स्थितं सोऽर्थः घटिपानैश्च निष्कली ॥ २१ ॥
 अतिपानगर्भीलेदुष्येपनिविधेऽङ्गि अर्थात् अमृतपनिविधेऽङ्गनज्ज्ञ ॥ मध्येपानदुष्येले अ
 ॥ ६ ॥ मृतैरेः सोभागेऽयकङ्गि ॥ घटिपानगर्भीलेपनिविधेऽङ्गि भविज्ञान ॥ ॥ चाहना
 मृतयोगीः योगीनीचनकर्मणा ॥ तस्मात् योगीस्वरोनीर्षः दुर्लभैश्च पातकी ॥ २२ ॥
 सयोगीहृजोऽङ्गि अमृतकेचाहनागङ्गि ॥ अहकर्म अकर्मको केहीचाहनागर्देन ॥ तस्मा
 योगीस्वरको ज्ञोऽङ्गि भावले नित्यदर्शनमात्रगर्भीलेपनि २१ यकाङ्गि सपुस्ता उधारङ्गनज्ज्ञ
 ङ्गि योगीकेवयानुगर्नुज्ञोऽङ्गि मसकदेन ॥ ॥ कर्मसेचाहना योगीः दुर्वैपाननपसेति
 ॥ तस्मात् योगीः भवेत्तस्मात् योगीः पतनीदुर्वै ॥ २३ ॥ अमृतकोचाहनागर्भीले कर्मकोमात्र
 अभ्यासज्ज्ञासास्ववानुहोस्तोपनिः जन्ममर्णाडीमायुक्तमर्णाकावोगासकास्वभावङ्गनभविज्ञान ॥ ० ॥

विजयास्वीकारगर्भीलेः पंचवायुस्थिरङ्गि मनः पंचवायुर्भनयकेङ्गन ॥ पंचवायुस्थि
 रनभे आत्मापुकासङ्गडेनः विनामुंडाले पंचवायुस्थिरङ्गडेनः यस्य कृयाकातत्व अ
 नुभविगुरुदेधीज्ज्ञानुपङ्गि तवसिधोमीलनज्ज्ञ ॥ वीजयास्वीकारज्ज्ञानि संज्ञ
 नः लेगर्भीमाज्ञानुप्राप्ते मुक्तङ्गनज्ज्ञ ॥ मूर्खलेगया भक्तिहिनभे अस्मा मर्थ
 लेगरीः जन्ममर्णाडीमाः सोभायमानङ्गनज्ज्ञ ॥ ॥ सीवगर्भीः समायोगीः पि
 वे अमरवाहणीः ॥ गोमी संभक्षे यनित्यः तस्मात् योगी दुर्लभ ॥ २४ ॥ जन्मयोगीले
 ज्ञोऽङ्गि यकात्रस्थलमागेः कामलवक्षानमापन्नासनवाधी ॥ सिवमकीकासंयोगकृया
 सिधीतः ज्ञानिः गोमी संभक्षे नगरीः अमरवाणिनित्यः ज्ञोऽङ्गि यकात्रस्थलमागेः कामलवक्षानमापन्नासनवाधी ॥
 तैदुर्लङ्गनः उन्मनिमापुण्यातिनेङ्गनभविज्ञान ॥ ० ॥ नयेनः अमृतहपनः एयं एमुश्म

भयाकायसा मुद्रालाई योग मुद्रा भनि जान ॥ तेसा योग भोगः पात्रीन्या योग मुद्रा
 को अनभजीन्या लाई जो छः कुल योगी भनि तेसे लाई चीन ॥ वही योग भनि तेसे योग
 मुद्रालाई भई न ॥ तस अर्थ वहि योग यही हो भनि चिनु सक न्या योगी पनि दुर्ल
 ॥ ८ ॥ भई न भने ॥ अत्र योग को पुकृति वुह पा योगी जो छ किन दुर्ल भई न मुस्की ले छ
 तर अनभ विगुह भैत गरी लिनु सका केहि मुस्की ले छैन सजिले ऊँ छ ॥ वेद सा
 ख पुगनादिः सामाने गणिकाई व ॥ एक हि साम्ब विमुद्रायाः गुप्ता कुल ववुहिन ॥ १८ ॥
 वेद साख पुगना आडी जो छ सामाने गणिका वेसा हह ससैः पत पा लना काला गीमा
 त्रः अभ्यास गीता न्या काऊ न मुक्ती काला गी होई न ॥ मुक्ती मार्ग लाई अनेक साख
 व्याक रण कपिता साख ले काम डी देन ॥ तस अर्थ मुक्ती डी ना को स मर्थ भया वक्रत
 की

गुपु भैरवा की कसैले गम पाई न सकनु विना गुह मुष विना न जानिने ॥ थुला कुल वुहा
 र्ति छः अत्रे पाई न सकनु भया की ॥ ए के सी भवि मुद्राः मात्री ऊँ न भनि चीन ॥ इन्द्रा डी
 देव लोक हह लाई पनि तेस सी भवि मुद्रा को खवरे छैन मुक्ती मार्ग ऊँ नाले ॥ यसै सा भवि
 मुद्रा लाई गुह मुख वाट जो नु सकाः अनन्य भक्ती पाई मुक्ती ऊँ ना कन जी छन ॥ अरु ग्या
 नले मुक्त होला भनिस पना मा पनि न देख भनि ॥ अम्बिका आशा गछी न हे भैरव ॥
 ईति श्रीः कालि भैरव संवादेः गुमानंद स्वामि विलची तीः भगवत् अनभव जो न योग प्र
 थम ॥ १ ॥ फेरि अमृ वधि निना उग्या कि अवि का देवि आशा गछी न ॥ हे भैरव ॥
 सुस्मना वाहिनि प्राणोः सिधे त्रैवः मणो न हणी ॥ अन्यथा त्वितरा भासाः प्रीया
 सा येव योगी हणी ॥ २८ ॥ जाहा सम्म प्राण वायुं जो छ सुस्मना मार्ग भैः सुस्मना सग

॥६॥

एक भै गया को देखेन ॥ ताहा सम्म ते स योगी कर्मवर्था ॥ योगी भयो को छेन ॥ जव प्रा
 ण वायु सुक्ष्म नासार्गले एको भै ॥ उर्ध्व गमन भै गया को मन ले देखी यो भने ॥ त्यो मन मुक्ती
 भो भनि जान ॥ पकामनो मणि सिद्धि भया का योगी तिनै ऊन ॥ मनो मणि सिद्धि भया
 का योगी को सोर्व कला कुरु भने ॥ स्थिर आसन ॥ सीत स्वभाव ॥ अर्को को विगने
 काम पा अर्घी निसर्ने ॥ अनहद नाद प्रकास कने ॥ अकामात ॥ तत्त्व ज्ञान प्रकास भै जाने ॥
 विमय त्यागी ॥ अत्याहारी ॥ योगी सा ॥ मन बोध भया का ॥ निरोगी ॥ हृष ॥ एका ते वक्ष्य को
 एति मीन्या ॥ लोभ आसान गर्ने ॥ भया काले संतुल सा न्या स्वभाव कुरु ॥ ते सा अभ्यासियो
 गीले जो छु आत्मा का दर्शन मित्या का कुरु भने ॥ अभ्यास का प्रकृतिले जानु ॥ ॥ वपु
 रुगत वदन ॥ पुस चता ॥ नाद फरस्ती ॥ नयणी निर्मली ॥ अरोगता ॥ विन्दु ॥ जथ गानी दी प्रे ना

४ कुरुयतिलक्षन पुस्तक भाषा

को

नाडी भु द्विणी ॥ हीरा योग लक्षणम् ॥ ३० ॥ स ए र को क स ता ॥ हृष सो भा ॥ ज्ञान को व व नु ॥
 वक्रत अनहद नाद प्रकासि ॥ निर्मल लोचन ॥ रोग को अभाव ॥ विंदु जय ॥ जथ गानी को
 पुज्वलित ॥ नाडी भु द्वि ॥ सिद्धांत का ज्ञान प्राप्ति ॥ मन बोध ॥ सीसा ॥ भुत व विक्षेव ते मा
 न ज्ञान्या ॥ हीरा योगासि ॥ द्वि कन्या को पुस्तक लक्षेन पुका स देखी ॥ ॥ दिवाण पुत्र
 यली ॥ रोगो चै व न पुत्र यत् ॥ सर्वदा पुत्र यली ॥ रोगो चै व निरोध यत् ॥ ३१ ॥ डीन मा
 पनिलि पुजान गर्नु ॥ गत्री पनिलि पुजान गर्नु ॥ जव दिन ॥ गत्री ॥ निरोध गरी जो छु
 सर्वदा लि पुजा गर्नु ॥ अर्थात् ॥ अक्षता पाति ॥ फल चन्दन को कुर्याले पुजान गर्नु ॥ स्व
 ही भावनाले पुजा गर्नु ॥ जस्ले यो पद जानि ॥ कीया गली ते स सा गि मुक्त भनि जान ॥ ॥
 पवन ॥ वीधे त्ययन ॥ मन स्पनै व वीधे त्य ॥ मन स्प वीधे त्ययन ॥ पवन स्प न वीधे ते ॥ ३२ ॥

॥१०॥

विना मनवसन भै पवनवसकृदेनः विना मनवसन भै म नवसकृडेन ॥ तस अर्थः मन पव
नयके कृत् ॥ ० ॥ अमलस्वन विना मनो वधीः पवनविना मगो न हि ॥ ज प ध्यान सुति सर्व
अमलस्वन हिता यन् ॥ ३३ ॥ सिवसक्ती का अमलस्वन विनाः मनवसकृदेनः ॥ मनवसन भै
पवन निरोधकृदेनः ॥ मन पवनवसन भैः एको कृदेनः विना एकेन भै आत्मा को दस न कृदे
न तस अर्थः अमलस्वनः मुद्राः विनाः योग सिद्ध कृदेनः ॥ तस अर्थः पहिलेः अमलस्वन मु
द्रा जीनु ॥ ज प ध्यान मा प मि अमलस्वन मुद्राः प्रधाने द्वाः अतिहित कणा दिव्या ह्नु
॥ अमलस्वनः मुद्रा जो ह्नु विना गुले को नै पुकार ले प मि मिले न सा सु बाट भेति ने दि
ज होईन ॥ अमलस्वन मुद्रा को वयान मगने सकृदेन ॥ ० ॥ योगी गी मृत पाणोपिः
गोचरिः चाचरि तथाः भुचरि रेचरि श्वेव अग्वचरि सिध्येते नर ॥ ३४ ॥ स योगी ह्नु

जो ह्नु

८४

ह्नु जो ह्नुः अमृत पात पाणा का अभ्याश ले गति ॥ ज्वचरि १ चाचरिः भुचरि रेचरिः अगोच
रिः यति पाच मुद्रा सिद्ध गरीः अमृत ह्नु पिज्ञान प्रकास गच्छन् ॥ ० ॥ चंद्रः सूर्यः प्रकासे
नः ते जो कर विणः सखी तम् ॥ प्राप्ते भानुः चन्द्रे त्वः पुन ते जो प्रकास य ॥ ज जोः चंद्रः सूर्य
ले आ फ्रा अमृत ह्नु पिज्ञो टिकनः आफेले धिचेर अष्ट भै जो ह्नुः फे भोलीः पल्ल व्या
हान जो ह्नु आफुले अघीः अमृत ह्नु पिः जोति कणाः पान गतिः खाई आया का जो ह्नु
ते हिः अमृत ह्नु पिः प्रकास गरी डीनालेः जगत प्रकास गच्छा ॥ स योगी ह्नु ह्नु
पनिः अमृत को अभ्यास गनो ले जो ह्नु ॥ अमृत ह्नु पिज्ञानः प्रकास गरी डीयाः का
ह्नु ॥ तस अर्थः अमृत खाईः अमृत ह्नु पिज्ञानः प्रकास गनु न सक या मुख लेः अम
त किन खानुः खाया पनिः विरे कृन् भनि जान ॥ अमृत भया को सीव शक्ती को

25

॥११॥

संयोगनभैः अमृतसिद्धिं न सकृदेन ॥ ततोः पा रा कोरः जीवक कोः संयोगवि
नाः पा रा सिद्धिं न ॥ ततोः सीवः शक्तीः का संयोगः विना अमृतसिद्धिं न हे
भैरवस्वरभनि श्रीदक्षीनकाले आज्ञा गच्छन् ॥ ० ॥ सिवशक्तीः श्रवः संयोग
पुनर्जन्मनसं सयः ॥ सिवयोगी पुनर्गभोगिः शक्तीयोगीः त्रितियक ॥ ३६ ॥ सि
वशक्तीः संयोगकृत्यालेः पुनर्गभवासकृदेन ॥ सिवः योगले जोहः यकजन्मलो मु
क्तकृच्छ्रशक्तीयोगी जोहः दुईजन्म समा मुक्त ॥ ततोः सा भुन नलगाईः पानिमात्र
गच्छन् मयल जादेनः सा भुन का संयोगकृताः तुरन्ते मयलः जोह नरः निर्म
लकृन् जोह नः संयोगलेः गडाः ततो फरक कृन् नाकन जोह न ॥ ० ॥ कमलासने
नृसिंहायः आसनेन त्रितयं द्रिय ॥ यथा भृकुटि पुक्तेनः तारा चन्द्रा के दर्शनम् ॥ ३७ ॥

15

10

४५

5

यकांतस्थलमाः पद्मासनवा सिंहासनमा अथवा सुरासनमा वसीः नडीकाकिनागमा
एकचित् भैः वकुलावस्था के अवलभैः खेचरी मुद्रा मावसि ॥ एको मन गति तथा सक्त
सहितः कृन् भक प्राणाया मगरीः अमल स्वन मुद्रा मावसि ॥ अभ्यासगती जोहः अनाया
सः अका समातः कोथा भिन्न पतिः सुखी का सः चंद्रा का सः तारा का स को हः स नृकृन् जी
ह न ॥ ते सलक्षन देवे भनेः अमल स्वन मुद्रा सिंहा भनि जान ॥ ० ॥ आत्मा शा
दर्शनं मुनेः कथं मुन्यः पुकाशय ॥ ज्ञाणि नी ज्ञानं द्विर्त्येः सम रूप न पुकासये ॥ ३८ ॥
अन्यात्मा को रूपयो लोह भनिः सिद्धा त्रवता उन्को सकृद ॥ मनले मात्र जोहः मुखले
पुकासगनीमा आउदेन ॥ कीन भनेः मेरा निर्गुण रूप य लोह भनि ज्ञानिका मन मने
ले मात्र चिह्नो मुखले पुका गर्जन सकास ॥ मुखं मनले न देवो मूर्धन्याः मेरा वचन भया

0

cms.

5

10

15

20

25

30

॥१२॥

काकनालेहे भैरवः कसैलेयसोहो भनकोहिजानिमुणिहहपनिभनसकदेन ॥ तस
अर्थमेराहपजोहः अनिर्वचनियेह भनिजान ॥ पुनस्कावासनालेमात्रमेराजोहको
दर्शनपाईहः नत्रहजारवर्षसंमः तपस्यागएवस्यापनिमेराजोतिस्वहपदेधनपा
ठदेनः मेराजोहकोदर्शनपाठुग्याग्यानियोगीजोह अवस्थेमेमापुपुईह भनि
निश्चयलेजानु मेरादर्शनपाईसव्याकायोगीकोमनूजोह अनेत्रजोहदेनः बुद्धिमे
यः मनकनाकजोहनुस्वप्रवत्पनिहुदेकोनेसास्वकाजानलेपनिः त्येसुजानिका
मनुः धमीत्याडेनुसकदेनः ॥ चिनुपयोपकोथीयोमनेलाईचिनिसक्यापुगई ॥ ३८ ॥
कर्महपिसरिम्पः बुद्धिहपिपुकासयत् ॥ तस्मात्तज्जाणिः दर्शनैर्बुद्धिः पावपुमीनमिपे
ते ॥ ३९ ॥ कर्महपिः पंचभुक्तासएमाः बुद्धिहपीः हंसभैः आत्माहपिमनः भैः प्रकासेधन

भनि निश्चयले जानियोगीहहजोहदहनु ॥ तेस्ताबुद्धिजानिहहकोः दर्शनगर्गः लेपनिः पा
पविलयभैजोह ॥ तेस्ताबुद्धिपेडपुण्याकायोगीलाई पापपुनेकोलेपतादेन ॥ ० ॥ वेदजिह
पदंज्ञानी सर्वसास्त्रपुकासिनी ॥ अज्ञानी पुन्यसास्त्रानीः जानिणीसंभविद्यकी ॥ ४० ॥ सर्व
वेदसास्त्रपुकासगर्गी जिहहनु भनिजानिहहलेः जिहालावेदभनिपुजितगज्याका
हनुः ॥ अज्ञानिहहजोह चतुर्वेदसास्त्रभनिलेखी राखेकापोसकहहलाईवेदभनि
पुजितगहः जिहालाईवेदमीदेन ॥ तसअर्थः जानिजोहवेदआडीसकलसास्त्र
मिथ्याहोभनिफाल्दः संभविद्यकरोजिलीहनु ॥ ० ॥ स्वाधिस्थानेः स्थितयोति
प्राप्तेविस्वव्यापकम् ॥ धारणाध्यानसमाधिगी तस्मात्तयोस्वरोभवेत् ॥ ४१ ॥ स्वाधि
स्थानकात्रिकाणदेधिः कालानीस्वहपजोहपुतईह ॥ तेमेजोहदेधीः जोतिर्मय

क्ष

॥५३॥

ब्रह्मीण्ड देवन जीह ॥ व्यापक हृपः भैः जोटि प्रकासः भया पछिः ताहा जोहः अनहद
नाह पनि प्रकट कून जीह नरु धारन ध्यान समाधिः सिद्ध कून जीह ॥ समाधी खेचरी
मुन्दाः सुक्ष्म ना गंगाः सी भवि मुन्दा स्व स्व हृपः उं का रादिः पंच भुतादिः सकल भैनु
आत्मा भैनु तिनै जोटि स हृप कून अर्को छैन ॥ यज्ञा अभ्यास लाई जोह गहरे था
योगी भनि चिनः योगी स्वरूप नितिने कूनः ॥ ० ॥ खोद सो पाधिः हिन त्वैः ओम्
सुधिः भ्रः पुह सेते ॥ तथापि मन आत्मा रणाः खोद सो पाधिसः हिते नम ॥ ४२ ॥ आत्मा
कोरः मन को भेद सुनः सोह उ पाधिले रहितः शुद्धः भया कामन जोह आत्मे कून भनि
जान ॥ सोह उ पाधिलेः सहित भयाकाः कम भोग मालागे का कून ले मन कून गया
का कूनः मन जोह आत्मे कूनः आत्मा भैया अर्को छैन कारन ले मात्रः आत्माः मन कून गया

छ भनिः मन लाई चिन ॥ सोह उ पाधी भैयोः क्या कून भनेः पंच भुतः ५ दस ईन्द्रीय १० म
न १ ज्मा १६ यति जोह सोह उ पा कून ॥ अर्थात् सुक्ष्म मन आत्माः असुद्ध हृत बुधि भ
या कामन जोह भोगात्म कूनः अहं को हि छैन तस अर्थः मन लाई आत्मा गम्य कया मा
त्री साचा कूनः अहं कया सर्वे भोगे कून ॥ ० ॥ सर्व ज्ञानिः पंडीतानो धः श्लोकी पद भा
षनीः ॥ विज्ञानिः पुह स पर्वः अर्थात् गी १ श्लोकी भवेत् ॥ ४३ ॥ व्याकरी वाला पंडीत ह ह जो
ह सिलोक वाट अर्थ गह नुः अर्थ वाट सिलोक खडा गर्नु गा हो मी छन ॥ विज्ञानि पुह सह
ह जोहः अर्थ का वचन बोली वाट सिलोक खडा गह नुः भनिः जानः यो सिद्धी जोह खेचरी
मुन्दा सिद्धि कून प्रकास गने समर्थ कून जीह नु ॥ ० ॥ नासि बुधिल यो नासिः न च युक्त
स भावनः ॥ न च भावन सा त्रिभ्रः विना सो ते यत्ने सुख म् ॥ ४४ ॥ न स योगी ले लय जोह

25

गी

तस्योकोवधीछेन ॥ न उस्तायो बिको भक्ती ऊँछ ॥ भक्ती बीनाः सति कुदेनः सात्री न भ
 या पक्षी मुखः का हा वाट होलाः कुदेन ॥ ० ॥ प्राणाया मः विना सिद्धीः प्राणाया मवीना त
 र्प ॥ प्राणाया मः विना ध्यानः प्राणाया मः च निरुद्ध ॥ ४५ ॥ प्राणाया मविनाः सिद्धि कुदे
 नः प्राणाया मविनाः तप कुदेन ॥ प्राणाया मविनाः ध्यानः धारनः स्माधि पनि सिद्धि कुदे
 नः ॥ ११४ ॥ नः सर्वे योग कर्म को सिद्धी जो छ प्राणाया मे वाट कुछ नः ॥ तस अर्थ प्राणाया मे सुदृग
 नुपछ ॥ ० ॥ प्रथमः प्रातः काले चः दुतियं मुख्यं मध्ये ग ॥ द्वितीयः भानुः अर्धचः चतुर्थ
 चंद्र मध्ये य ॥ ४६ ॥ प्राणाया म को अभ्यास काल मुन ॥ प्रथम प्रातः कालः दुतिय मध्या
 न कालः त्रीतिय सायंकालः चतुर्थः अर्ध रात्री कालः गुह पदे सतेः अभ्यास गर्नु हः सर्वे
 तत्त्व ज्ञान दे सीः मन बोध कुन जा छः हव ई न भ निदिधान मौनु अवश्य कुछ नः ॥ ० ॥

15

10

5

अभ्यास कालेः अग्नी रूपेनः वृक्षो जो टिमण्डली ॥ न भुत्वः न भविष्येतिः वर्ण रूप
 प्रवर्तते ॥ ४७ ॥ अभ्यास कालः वृक्षाग्नी प्रकास भया का आक्रोस र भिन्न दे न जा
 छ ॥ वृक्षाग्नीः प्रकास कुशः कला प्रकृति दे सी छ भने ॥ अगमः अपारः विरूपः विवर्ण
 अद्वितः न भुत्वः न भविष्येः वर्णनाः दुकमाः पनि गर्नु न सकीनेः हे हो हे दे मा मोह भे भु
 ली जानेः दुस्ता मुंदरी युवतिः कामि निरूप को दर्शनाः लय भेः अडी ना कला ॥ ४८ ॥
 ते स्ता योगीः समाधियोगी भ नि जान ॥ ० ॥ मोक्षतः कृत संख्यः माहा र्पथ मुमु
 र्ध ॥ युक्ते युक्त मवाप्नोतिः तस्य स भो मुमा पति ॥ ४८ ॥ सो सो रूपः प्रकाः स भया का या
 गी जो छ सा फे कृत कृतार्थ भेः अहो आस र्थे धंद मे रा भा गे ले दर्शनि पा ज्यः महा
 र्पथः मुश्मना भन्याः जो टि सो रूप नि रजनः विरुकार भन्या पनिः ईने रहे छ भ नि आ फे

0 cms.

5

10

15

20

25

30

कीनभने ५

॥१५॥

आफैले चिनिहाल्लुनः अहलाई किन सो जीही थ्यो भै थ्योः ते सा योगी लाई जो छु उमा
पतिऊ न भनि जानु ॥ ० ॥ काः चिन्नाः मम जिवनेः यदि हरिः विस्मय गीयते ॥ मोचे
दर्भक जिवनायः जननि सत्यं कृष्ण निःसरेत् ॥ इत्यालोचे मुकुर्तः मुकुर्तमुपत्ये ॥ ल
क्ष्मीपते केवलः त्वत्पादा मृजः सेवनेन सततं कालो मया नियम्य ॥ ४८ ॥ तानियोगी
जो छु आफु मयो रः वाचनेः माः केहि सीखालि देन ॥ योत्री भुवनकोः रक्षा पालना ग
र्भे ईस्वर निश्चय छुनः ईस्वर न भयाः वालख प्रति पालनाः गर्भ निमित्तः आमाकासन
माः दुदक सरीव निथ्यो ॥ त्यो दुद निश्चय लेते से वालख कानि मितः भया काऊ न भनि
निश्चय ले जाया पक्षीः आफु लाई पनि राखि ल्याया को निश्चय होला भनिः सच मा
निः आर्देन माः वसि आफु जर्म डाः दुद ज श्लोहा लिडीया कोणी उने ईस्वर के वारं वार

नि ५

श्रीपतिको

मनवचनः कर्मः लेगहिः सरा सर्वदाः ध्यान गतिः समयः काल विता उछु भनिः भक्त गछु न
॥ ० ॥ यक हृक्षे समाहृताः नानावर्गाः विही गमा ॥ प्रभातेः डीक्षु दशैः सुः कातव
परीदेवता ॥ ४९ ॥ सा रूपया पक्षिः यका हृक्षे माः अनेक जार्त जात का पक्षि हृक्षे मा
वक्षु आ उछु नः प्रातः काले भया पक्षीः आफु आफु कर्म भोगव मो जी मगना लाई
दुसदि सा मा फिनु गया रे ॥ लोक हृक्षे गति पत ले छु न ॥ तस्य अर्थ ॥ जानि हृक्षे
जो छु कर्म भोग सो चो सी देन ॥ तत्वे देषी पेश भया काऊ नः तत्वे देषी जानु प
छु अहवा रो छे नः भनि बोध भे जाया काऊ न ले ॥ आफु जुन ते त्व वाट जाया का छु
उसे तत्वे कण भये ताई चिनिः मुक्त भे जा छु नः हृक्षे हृक्षे माया मा भुति रहै देन
॥ ० ॥ भुक्ती मुक्तीः फल ज्ञानः कारनः कर्म से भवेत् ॥ विना भावः सीव श कीधी ना भाव

॥ १६ ॥ गुरु भवेत् ॥ ५० ॥ भुक्ती मुक्ती को कर्ता पतिः सीव शक्ती नैकुनु ॥ कारणा कर्म भावना
 ले मात्रः मिलन जीकुनु ॥ विना भाव भक्ती ले गुह पतिः अथ वा सित सक्ती पति विदेन
 त अर्थः भावः भक्ती धुलो कुनु ॥ ॥ गुरु विना न सिद्धि तिः विना कृया न भक्ती मान् ॥
 कृया पुणी चः तत्त्वः तत्त्व दर्शिः माहा मुने ॥ ५१ ॥ विना कृया ले भक्ती कुडेनः विना
 भक्ती ले गुह मिलन देनः विना गुह ले सिद्धि मिः देन ॥ तस अर्थः कृयाः तत्त्वः भक्ती ले जो
 पुणी छः तस्मात्ता ई तत्त्व दर्शि भक्ती वान् सो नि भेनु ॥ ॥ यत्तत्कर्म अभ्यासिः गीः मु
 द्रा रे चरिः कर्मना ॥ तत्वा अभ्यासिः संग यो नित्यः खलु गी मोक्षे जायते ॥ ५२ ॥ प्राणाया
 म म माधी गीः प्राणाया मे चः पुक्ती वान् ॥ प्राणाया मे च योगात्माः प्राणाया मेः सर्व सि
 द्वि ति ॥ ५३ ॥ नादः विदुः कलाः सञ्चः प्राणाया मे श्व कर्म भवेः ॥ तस्मात्कारि ह्यपे हा किम्

न सिद्धि ति भुक्त ले ॥ ५४ ॥ तत्त्व ज्ञाणि जपे ध्यानिः दान धर्म न कर्मणा ॥ कर्मः कर्तु श्व
 कर्तव्यः कल्पणा त्याग माहरेत् ॥ ५५ ॥ मह मायाः माहा कालिः माहा देवः महेश्वरि
 मोहि निवः माहा विद्वाः माहा मुन्दाः वि मुन्दरि ॥ ५६ ॥ महा पथः समा हठाः माहा वि
 सु निवा सि गीः माहा भुतः श्व जो ति श्वः माहा कुं कार न डी नि ॥ ५७ ॥ प्राणा कृया ले
 गीः स्मा धि मोक्षे कुं कुनु ॥ प्राणा कृया लेः तत्वात्मा पति मिः ल्छ ॥ प्राणाया मे दे धि जो
 छः अन हदः नादः कीन्दुः कला हपः प्रकट कुन जी छ ॥ तस्कार न ले दधी का ली भे छ
 न किः ॥ अन भविः अभ्यासिः तत्त्व योगी ह ह जो छः पृथी विः विधेः सिद्ध गर्नु न सक्या
 कोः कुनु चि ज होला सिद्ध गी ली छनु ॥ दान धर्मः कर्म मा भोग ग्या ता पतिः मन ले सा
 चो न मा डाः पा प धर्म को ले पते श्वा कुडेन ॥ ये के ह कार को र्माया ले ग दी ॥ मह माया

25

हे ल ३

हि

॥१॥

माहाकालिः माहादेवः मास्वः मोहिनिर्मुदः नामहृपसंभूतभै ॥ माहाविद्याः मा
 हा मुद्राः माहावर्धः माहावेधः खचरी आडीः नामहृपलेगः मुक्तीमागः लेः व्यापक
 हृपभैः माहावीशुलेजोछ ॥ सहस्रदूकमलभन्नाकाः माहापद्ममाः सिवसक्तीस्वरूप
 लेः विराजमानभैः जोटिस्वरूपदुर्कारः नादगः वस्याकाजो आत्माजो टिछन ॥ तेसु
 आत्माजो टिहाईजोछः योगीहृले विनिध्यानगुह्यः अहलेचीदेन ॥ हे आर्नदभै
 रव ॥ वृष्टाजोछः निर्दुस्थानमावसरश्चिकताभैः नामहृपदुनुगयाकाछन ॥ वी
 शुजोछव्यापकहृपभैः हृदयचक्रमावसिः अनेकमायाः प्रकासगः खानुः खुवा
 उनुः लिनुडीनु आडीः नामहृपभैजगतुलाईपालनागः रक्षाकाछन ॥ सडासिजो
 छः अतलभुवनमाः सक्तीसाथलीः वृष्टाः विष्णुका मायालेः वनियाजो जतिछन ॥
 का

15

10

स्मा २

त्योसवेजोछसिवजीलेसहारगः नामहृपभै आर्नदमावस्याकाछन ॥ नामहृप
 दुनालेः नामहृपैलेभोगमावस्याकाछनः सुर्यवस्याके ॥ योगीहृवस्छन ॥ ते योगी
 स्वरकोजोछ पापधर्मकोः केकुगः पंचभुतको जगत्समारेजोछ विलयदुनाकेनजोछ
 जसोसिधोनूनपानिहालाविलिगयाके विलिजोछन ॥ तेसायोगीस्वरजोछजीवनमु
 क्तभनिआफेचीह ॥ ॥ दयारहितकर्मोः असोमेधाडीः निष्कली ॥ दयासहीतक
 र्मोः मुष्टिदानेवः निभेली ॥ ५८ ॥ दयारहितकर्मलेः अस्वमेधाडीयजगत्पापनि
 निष्कलेछ ॥ दयासहितकर्मलेजोछ मुष्टिदानमात्रलेः पनिस्वर्गभोगमिलूनजोछ ॥
 दयासहितः निष्कामनाकर्मलेजोछ मुक्तमार्गमिलुनाकनजोछ ससारमादयाजसो
 पुलोधर्मः अहकेहिछेन ॥ ॥ तत्त्वज्ञाणिः सर्वज्ञत्वैः संसारो भविष्यति ॥ तत्त्वज्ञानिः

5

0

cms.

5

10

15

20

25

30

॥१९॥ हप ऊंकार ऊन ॥ ऊंकार जो छ ३ कारः अः कारः मकार ले जु कछ न ॥ तत्त्व असि ॥ भ
नाले पनि जो छ ॥ अकार उकार मकार ले युक्त भया का छ न ॥ गोः पद जो छः सुर्य
ऊनाले ॥ सुर्य का ऊं विं ड ह ऊनाले ॥ गोविंदः भन्या ना उर ह ग या का ऊन ॥ हे भै रव ॥
समाधी वाला को कर्म सुन ॥ ॥ समाधी योगी जो छः समाधि वाट उची आर्जने न
उल नुः जानैः मा भुल नु ॥ जान को अभ्यास छु ट्याः समाधी मा जानु ॥ जान भन्ये का
धै रै प्रकार का ऊं छ न ॥ तर जानै भै नु जो छः तत्व जानै ऊन ॥ तत्व जान को वाता पनि जो
छ तत्व जानै ऊन ॥ योग सास्त्र हेनाले पनि तत्व जानै ऊन ॥ तत्व शास्त्र का संगत पनि
तत्व जानै ऊन ॥ ताहा देखी वा हे कः अह जप पुजा डी सकल जो छ ॥ सगुण धर्म ऊन ॥
मुक्ती होई न ॥ तसर्थ ॥ तत्व जान डेखी रहित जान जो छ ॥ विसय जान ऊन ॥ आत्मः तत्वः

कृष्ण विष्णु भै नु पड जो छ यकै ऊन द्वे त होई न ॥ जसै जल भै नु रः पात्रि भै नु ए कै ऊन त
सै जान ॥ तर आत्मा को हृ प्रविं नु गा रेः गुह मुख ले ता सजिले छ तसर्थ विना गुह लेः
चिभिं देन ॥ ॥ सवै ले जो मन वसगर्नु भनिसवै ले भै छ मन वसगर्नु भन्या को ही स
क देन ॥ की न भने ॥ विना अनहद नाद सवै लेः मन वस कदा पीगर्नु सक देन ॥
अनहद नाद सवै ले जो छ मन लाई दे धिसह देनः मन लाई जो छ पकी वसगर्नु हिता ऊन
॥ तस अर्थ ॥ योग को निस्सा जो छ ॥ अनहद सवै ऊन ॥ अनहद सवै का को स
वै भै ला हे भै रवे स्वर ॥ स्वाधि स्थान वसे शक्ती कुण्डलिः विमृहिः वृत्ति रै धु मा
वसे जान लाईः कर या सवै ऊन ॥ शक्ती कुण्डलि निलाई जगा उनु प्रकार न पनिः ते
सै अनहद नाद सवै पुका सगर्नु लाई रः शुद्ध नाद रः खोल नु लाई ऊन ॥ विना त
गो २

॥२०॥ त्व असि कृपान जा निःसती कृपाड सि निलाई उथा उनु स की देन ॥ तसर्थ ॥ तत्त्व अ
 सि ॥ को कृपा जानु ॥ तत्त्व असि भं नाले मुक्ती कृपा होइन ॥ तत्त्व असि ॥ का कृपाले
 मात्र मुक्ती कृपा कृपा जानु ॥ ॥ या कर्ण वानु हृजो छः वहि र्ये गै को वयानु गछु ॥ त
 त्वज्ञा निहृजो छुनुः अत्र योग को वयानु गछु ॥ ॥ पुष्प ॥ अनने भक्ती भं नु के हो ॥
 उतर ॥ यकी तव सीः को ने का आमान गरी ॥ सी व सती को असल म्बन मुद्रा गरी ॥
 दस ईदी यव सगरीः अवलभैः आकास्को ध्यान गर्नु हो ॥ ॥ अति आनन्द पदकः
 नालेः अनने भक्ती योग भने को कृनु ॥ पुष्प ॥ काल का रूप कलो छ ॥ उतर ॥ कार
 न रूप छः ॥ पुष्प ॥ प्राण कृपा को प्रकृति कलो ॥ उतर ॥ यकी तमा को मल वक्षान मा
 भुवाः सी मा वसि ॥ सो हो आइ रा सीः सि व सती पान गरी ॥ चंदीगः सुभ्यां कृः सितति

श्री ३
 सितकारिः प्रा विनिः प्राणा या मगरी ॥ जौ ली ध र वीधः वज्रौ ली सी भ वि मुद्राः गरी ॥ दस
 ईदी लाईः अवल गरी व सगधिः भु कटि दि सि दि ॥ सही त की भ क प्राणा या मः गर्नु
 आत्मा अनु र्धन धान वक्षु ॥ आकास रूप वृक्ष को ध्यान गर्नु ॥ योगूया को मुल जो छ य
 तिके कृनु ॥ व जौ ली मुद्रा को कृपा मुन ॥ हकार जो छ पुन स कृनु ॥ सकार जो छ शक्ती कृ
 नः ॥ हकार लाईः पुर क गरी जाल ध र वीध ले ऐ क नु ॥ हकार रूप पुन सः सकार रूपी कृन
 सती लाईः स्वाधि धान माः संग मृ कृन जो छ नु ॥ सि व पुन स वाट विजे पतन जो छ र
 ते से विज लाईः अखिलेः आका वृक्ष र धु विरवः पु यो ई दी छ नु ॥ ते सः हकार स का
 र रूपीः श्रीः पुन सः यके भैः सह अदल कमल मा वक्षु जो छ नु ॥ ता हा वी रा ज मान कृ
 जः कलो वी स य मु नि ना कणा जी छ भने ॥ वेनु वा मु ए मृ दंगाः सीधः भेडीः पौगा

दमहआदिःअनेकःअनेगःरंगःकोसदमुनिनाकनजीछ॥अतिमनोहरकोनि
अनिनजीछ॥सिबशक्तीहपःसिहखजोछ॥ताहावाटवर्लःअधीआफुलेजुन
॥२१॥कर्मगरीवस्याकाछःतेसैकर्ममालागीःसिपुहखलेःआनंदमावसुखन॥वज्राली
मुंडाकोपनिसेछेपलेवताजा॥भनिअरीदक्षीनकाःलिरभैरवकोमुखजानकाऊ
राभयाकाजोछानद॥तेसजानजोछगुहजानसागरकापुतापलेःरामानंदस्वा
मिवाटजानीजनहहलेपनिअभ्यासगरोसुभनीदयासागरहपलेपुका
सगएडीजभया ॥ ॥इतिअरीदक्षीनकालिभैरवसंवादेःरामानंदस्वा
मिविलचिर्तअनभविःभगवतुःज्ञानयोगःइतियःसमापतः ॥ ॥ ॥ ॥
समस्त १२०२ सालमितिःआसीराभुडीशुरोजशमासिधार्डपुकासमयाको॥